

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 056

Ağustos 2008

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

- **ÖLÜM VE ÖLÜMSÜZLÜK...**

Hayat planını uygulamak için doğmuş olan varlık, Dünya'ya uyum sağlamaya çalışır... Bebek gelişir, serpilir ve nihayet çocuk büyür... Kendisi de anne baba olur... Yani öğrenciliğini öğretmenliğe dönüştürerek o da vazifesini yapar... Ve yüce seyahatinin yeni bir aşamasına gelir... Dünya okulundan o dönem için alacağı dersler bittiği vakit, gerçek ruhsal ailesinin yanına geri dönmek için hazırlanmaya başlar... Dünya'ya bağlılığı yavaş yavaş azalır...

Ölüm, Doğum kadar doğaldır...

Ölüm doğum kadar tabiidir, doğa kanunudur... Her doğan, mutlaka görevini yapıp dezenkarne olacaktır... Ölüm, canlı varlıkların bedenlerine ait bir hadise olup, ruh ile ilgisi söz konusu değildir... İnsan bedenindeki iki önemli hayati işlevin son bulması ölüme neden olur... Bunlardan biri nefes alış – verişinin durması, diğeri kalbin kan pompalamamasıdır... Bu iki faaliyetin sona ermesinden sonra beden, yavaş yavaş çözülmeye, dağılmaya, bütün maddi sistemleriyle yok olmaya mahkûm olur...

Bedenleri kendilerine tekâmülleri için gerekli birer araç olarak verilen beşer varlıkları, insiyaki olarak, ölümden korkarlar... Nitekim ağır hasta olan insanların birçoğunda ölümden kaçma arzusuna derin bir korku hissi de katılır... Ölümün eşiğinde bulunan bir insanda, ölümler yaşamak arasında şiddetli bir mücadele vardır... Fakat o esnada orada bulunan dikkatli bir gözlemci, bu manzarayı seyrederken görür ki, burada dağılmak ve maddi bir şekle dönüşmek istemeyen fizikoşimik bir varlığın değil, fizikoşimik varlığını bırakmak istemeyen ve meçhul bir diyara doğru sürüklenip gitmekten endişe duyan başka bir varlığın karşısındadır...

Hasta kişinin ölümü yaklaştığında, şuurunun bulanmaya başladığı gözlenir... Bir

uyuşukluk hali, hatta tatlı bir dinlenme hali ortaya çıkar... Bütün ağırlar diner, ıstıraplar durur... Hasta, bütün yaşamı boyunca geçirdiği ve hep ileri attığı ölüm korkusunun boşuna olduğunu, kendisine haber veren bu ilk alametlerin anlamını henüz kavrayamaz... Artık şiddetli mücadele kalmamıştır... Yalnızca bedende görülen durum, ruhun ondan kurtulmak için yapmakta olduğu çarpınış ve sarsıntılardır... Böylece hasta kişi bir taraftan hakiki hayatına giderken, diğer taraftan, hala işin farkında olmayan etrafındakiler, hastayı ölümün pençesinden kurtaramadıklarına üzülürler... Fakat şu husus bizim bildiğimiz bir gerçektir ki, hasta, onların bu arzularını şiddetle reddedecek ve yoluna mani olmamalarını isteyecektir...

Tecrübelerin ve alınan tebliğlerin bizlere öğrettiğine göre; ölüm halindeki kişide ruhun tek bir arzusu vardır... O da, önünde açılmakta olan yeni âleme doğru atmış olduğu adımlarını sıklaştırmaktır... Fakat kendisini adeta ezen bu çarpınışları, genellikle dışarıdakiler tarafından yanlış yorumlara yol açar... Pek az kimse bunun, kurtuluş yolunda sarf edilmekte olan ulvi bir ceht olduğunu anlayabilir... Ara sıra hastadan işitilen hırıltılar, bedende görülen silkinmeler, ruhun serbest kalmak için gösterdiği gayretlerin bu Dünya'daki son maddi tezahürleridir... Bu pozisyonda ruh, hemen hemen bedenini terk etmiş gibidir... Hayat sahibi bir yüzün anlamı silinmiştir...

Hastanın o anda başında bulununlar arasında eğer hassasiyeti olan bir kişi mevcut olsa idi, bu zahiri görüntülerin dışında bazı farklı görüntüler algılayabilirdi... Örneğin, hastanın yatağı etrafında beliren ve giderek hastayı kuşatan dumansı, bulutumsu bir yapının varlığını görebilirdi... Daha sonra bu yapının bir beden şekli aldığını ve bu şekli hastanın üzerinde yatay bir vaziyette durduğunu, hastanın çarpınışları esnasında kâh küçülüp, kâh büyüdüğünü ve en sonunda tamamen yok olduğunu, bu arada farklı

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

bir takım olayların da cereyan ettiğini görebilirdi... Böyle maddi bir manada ki ölümün varlığını kabul etmek ne kadar zorunlu ise, ruhun, bu anlamda bir ölüme maruz kalmasının söz konusu olamayacağını kabul etmek de, o kadar zorunludur...

Ruh, hastalanmaz ve ölmez... Hastalık ve ölüm halleri, ancak beden sisteminin zorunlu ve doğal olan değişmelerine bağlı olan bir süreçtir... Devamlı olarak tekâmül halinde bulunan ruhta bu maddi değişmelere benzer olaylar cereyan etmez... O halde, ruhun hayatı karşısında ölümün ne anlamı olabilir..? Bizler, yani bir tekâmül okulunda İlahi İrade Kanunlarının izni oranında maddeyi öğrenme talebinde bulunan beşer varlıkları, birçok maddi icaplardan oluşmuş realitelerden geçmek zorundayız...

Eğer beşer varlığı, farklı maddi âlemlerin realitelerine bir anda geçivermiş olsaydı, bu âlemin kendine has değişikliklerine asla tahammül edemezdi... Fakat kâinatların her zerresinde kudreti mevcut Kadir-i Mutlak Yaradan'ın İlahi Kanunları, henüz tecrübesi ve görgüsü az bir varlığın böyle farklı bir ortamın içine birdenbire dâhil olmasına müsaade etmez... Bu yüzden, her türlü olay tatlı bir seyir takip eder...

İnsan, Dünya'daki son dakikasını bitirince, gözünü hemen bambaşka bir âlemde açmayacaktır... Bu geçiş şekli, ruhun ihtiyaç ve dayanıklılık derecesine göre, bir takım sübjektif ara hadiselerin devreye girmesi ile ve az çok insanı bu farklı âleme alıştırmacı süreçlerin belirli olmayan bir zaman içinde, organizatör ve hamilerce tertiplenmesi ile gerçekleşir... Bundan anlayacağımız gibi, her insanın bu âleme geçiş şekli farklıdır...

Başka bir açıdan ele alınırsa, insan, öte âleme, daha Dünya'daki son aylarından hatta son senelerinden itibaren adımını atmıştır... O, yavaş yavaş bu farklı âleme hazırlanmak üzere, kendisini, Dünya realitesine göre doğal sayılmayan bir takım hallerin içinde bulur... Son dakika gelince, bu âleme geçişin temposundaki sürat, ruhun kabiliyetine göre ayarlanır... Can çekişme dediğimiz ve evvelce maddi özelliklerini incelediğimiz, korkunç görülen bu olay ruhun bu

Dünya'ya ait maddi anlayışlarının sona ermekte olduğu andır... Can çekişme halinin devamı süresince, ruh, Dünya yaşamının tanıma vasıtaları olan beş duyusunun esaretinden kurtulmaya başlamıştır... Bu duyularının yerine, kendisinin henüz anlayamadığı bir takım farklı duyu ve vasıtalar geçmektedir... İşte bu esnada ruh sanki iki âlemde yaşıyor gibidir... Bir taraftan, hazine, matemli tavırları ile etrafındaki Dünya kardeşlerini seyrederken, diğer taraftan da yeni farklı âlemin karmaşık rüyeleri karşısında kalır... Bu anda hiçbir şey hakkında tam bir değer yargısına varamaz... Her şey, giderek yoğunluğunu arttıran sisli bir perdenin ardında cereyan eder... Her an değişen ve birbirini tutmaz gibi görünen bu olaylar dizisinin ruhta doğurduğu ilk sonuç, tam bir şaşkınlık halidir... Ve bu şaşkırtıcı olaylar dizisi gittikçe artar, sürprizler birbirinin ardına belirir... Görüş tarzı esaslı bir değişikliğe uğramıştır... Her türlü eşya ona daha geniş kapsamlı görünür... Örneğin, herhangi bir kürenin tüm yüzeyini, en ufak parçalarını, parçalarının her kısmını aynı zamanda görür... Bu küreden çıkan ışığı da fark eder... Bütün bu farklı olaylar ölüye yabancı gelir... Anlaşılmaktadır ki, can çekişen insan, maddi bakımdan henüz ölmemesine rağmen, ruhi telakkileri bakımından çoktan ölmüş bulunmaktadır... Çünkü Dünya realitelerinin son haddini, beş duyusunun kaybolması oranında çoktan aşmış bulunmaktadır... Maddi ölüm, gerçekte değilse bile, görünüş olarak anidir... Kalbin ve nefesin durmasından sonra, beden diğer maddi unsurları bir müddet yaşamakta devam etse bile, kaba manadaki ölüm olayı, birden bire meydana gelir...

Önce sağ olan insan, birdenbire kaybolur... Bu birdenbire kaybolan kimdir..? Çünkü beden yine aynen ortada durmaktadır... İşte herkesi korkutan şey budur...

İçimdeki Rabbimin Işığı, içinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

***İşığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi;
Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...***

***Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY***

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

DIYOR KI ;

- **Kıyam etmek;** bir varlığın bilgiyi alabilmesi için, O'nunla birinci dereceden temas icabetmekte olduğunun; bilginin açığa çıkabilmesi için, mutlaka fizik plan alanı içerisinde rezerv halinde bulunması gerekmekte olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:133)

- **Kıyam etmek;** hayatımızın, detayları olmayan bir silüet şeklinde, kendimiz tarafından kendimize sunulmuş olduğunun; bizim, içerisinde bulunduğumuz şuurdaki vazifemizin bu silüeti detaylamak olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:133)

- **Kıyam etmek;** önce veya sonra olmadığı için; o an'ın, mümkün olduğu kadar şekil alması gerektiğinin; her an'ın sinyaller yollanmakta olduğunun, onları, kuvvetli veya silik hissetmenin bizim meselemiz olduğunun; yön'ün değişebilir olduğunun; hedef tam olarak belirlenmişse eğer, neşriyatıyla bize tekrar yol göstericilik yapabilir olduğunun, arkamızı dahi dönsek, bir süre sonra o'nu karşımızda görebileceğimizin **bilincine varmaktır...**(MYP/C:133)

- **Kıyam etmek;** bilgi'nin modüler olduğunun, daima, birbirini tamamlayarak yeni parçalar meydana getirdiğinin; en büyük parçanın, en küçük parçanın eseri olarak genişleme tarzı ifade eder olduğunun; en büyük parça'nın da, bütün parçaları ihtiva eder olduğunun; gidiş dondurulabilirse eğer, görülür ki; zerrelere'nin, âlemleri içerisinde saklamakta olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:135)

- **Kıyam etmek;** kainat'ın, Kozmik Enerji'ye doyurulmuş olduğunun; her varlığın, gelişimi oranında bu enerjiyi çekip alabildiğinin; önce, enerjinin varlığının bilindiğinin, sonra, kabullenildiğinin, sonra, hedeflendiğinin, sonuç olarak da çekip alınabilir olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:139)

- **Kıyam etmek;** enerjilerin alış verişinin, genelde, düşeyde değil, yatayda, varlıklar arası olmakta olduğunun; ancak bunun, saf bir enerji olmayıp, tortulu, kullanılmış, sisli bir enerji olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:139)

ŞUURDA UYANIŞ (25)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

"Zamanın, enerji olarak idraki" meselesi, Dünya beşeriyetinin binlerce yıldır varamadığı nihai bir noktadır... O kadar zor bir anlayıştır ki Zaman Enerjisi'nin gerçekten enerji olarak idraki... Tabii bunu önce kabul edip, sonra bunun üzerinde derin tefekkürlerde bulunmak, sonra bu neticeye doğru sonsuz bir yolculuk içerisinde olmak lazım... Çünkü bu, nihai bir idrak asla olmayacaktır... Çünkü sonsuz olan Yaradan bünyesindeki her hangi bir konu üzerindeki anlayış ve idrakler asla nihai değildir... Sonsuz yolculuklar, sonsuz neticeler şeklinde başını alır gider...

Yaradan enerji yaratma eylemine geçtiği anda, kendisini, Zaman Enerjisi olarak kabul

ettiğimiz bir tarza sokuyor ve bizim Zaman Enerjisi olarak algıladığımız bir enerji tezahür ettiriyor... Onunla yaratmalar meydana getiriyor...

Yaradan enerji, Zaman Enerjisi'dir...

Zamanın enerji olarak algılanması, bizim boynumuzun borcu... Elimizden geldiği kadar dünyasal zaman anlayışımızı, enerji ile muhatabiyet şeklinde ve o enerjinin de bizden ayrı olmadığı, bizim, ta kendisi olduğumuz bir enerji olduğu fikri ile yaklaşmamız lazım...

Bu Dünya fizik âlemine, kapalı devre fizik âlemine gelelim... Olayı genişletiyoruz... Dünya fizik alemi, bunun etrafında astral alem, ondan sonra çeşitli kesafetler, incelikler ile skala ifade

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

3

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

eden bir kapalı devre düşünün... Bu kapalı devrenin, var saydığımız bir başlangıçla gelişi... İşte bizler, bu Yaradan enerji olan Zaman Enerjisi'nin, fizik Dünya kesafetine, madde âleminin kesafetine giriş noktasında burulduğunu bilmeliyiz... Ve bir olan, tek olan, süptil olan (titreşimi çok ince, yüksek frekanslı olan durum) sonsuz olan, girift olan (ki bu iki kavramı çok ciddi ele almamız lazım) Yaradan hakkında eğer biz binlerce yıldır insanlığa verilen bilgilerin dışında, o bilgilerin getireceği anlayışlar dışında, çok derin, çok kapsamlı bir anlayış elde etmek istiyorsak, sonsuzluk ve giriftlik anlayışımızı ciddi şekilde geliştirmemiz lazım... Sınırları zorlayıp anlayamamak, Tanrı hakkında, Yaradan hakkında bir anlayışı ufak ufak yakalamak demektir...

Tanrı, anlayamamak üzere mevzu edilir... Yaradan bünye, sonsuz olan, sonsuzdaki bir başlangıcı esas alarak bu Yaradan enerji bünyesi, anlayamamak üzere ele alınır... Anlamak üzere o konuya temas etmek çok büyük bir yanılıdır... Çünkü Yaradan, rasyonel akılla kavranamayan, duyularla algılanamayandır... Dünya fizik âlemine girmeden önce Bir'dir, Tek'tir, Sonsuz'dur, Girift'tir, Süptil'dir, Objektif olandır... Yani dualiteden arınık, sübjektiviteyi daha henüz oluşturmamış, bireysellik, ferdiyet dahi olmayan bir ortam burası, objektif... İyi- kötü, güzel-çirkin ne varsa onlar daha henüz yok...

Bakın ne diyor;

"Enerji'nin Dünya fizik planı birlikteliği, bir üst boyuttan bir alt boyuta burulma tarzındaki geçişler şeklindedir..."

Bu enerjiyi Zaman Enerjisi olarak alıyoruz... ***Dünya fizik planı*** yani madde kesafeti, aynı enerjinin kendini kabalaştırarak oluşturduğu bir madde mekânıdır... Bu madde kesafeti ile birlikteliği yani aynı enerji, frekansını kabalaştırıyor, titreşimi kabalaşınca atomsal yapılar meydana geliyor... Atom alt yapılarından o atomsal yapılara giriyor, moleküler yapılar oluşturuyor ve her moleküler yapı madde kesafeti, eşitliliğini meydana getiriyor ve dolayısıyla da enerjinin böyle bir Dünya fizik planı yani madde kesafeti kabalığında olan ***Dünya fizik planı birlikteliği bir üst boyuttan bir alt boyuta burulma tarzında geçişler şeklindedir...***

Bunun, gerçekten bizim burulma kavramımıza uygun bir ifade mi, değil mi olduğu konusunda şahsen bir fikrim yok... Bizim burulma anlayışımızı kullanmış tebliğ, bir şeyin burulması şeklinde, ben bunu bir enerjinin dönerek girmesi, girdap oluşturması adına kabul ediyorum... Girdap şeklinde madde âlemine giriyor... Ve burulmayı da şöyle düşünüyorum ki; bu enerji, fizik âleme gelmeden önceki sahadaki orijinaliteliğini değiştiriyor... O orijinaliteliği ile girmiyor... Yani Yaradan, orijinal yapısını değiştirerek fizik âlemi, madde âlemi ile temas ediyor... Enerjinin Dünya fizik plan birlikteliği, Zaman Enerjisi'nin teması, Dünya fizik planını da oluşturan bu enerji, ama önce o kabalık seviyesini oluşturuyor, ondan sonra onunla temasa geçiyor... Önümüzdeki çalışmalarda, mekân enerjisi ve hayat enerjisi ile tekâmül okullarının nasıl yaratıldığı konusunda fikirler oluşturmaya çalışacağız... Tek olan bu enerji, kendini mekân enerjisi, zaman enerjisi, hayat enerjisi olarak, kombineler yaratarak önce mekânları oluşturuyor... Mesela Dünya tekâmül okulu da mekân ve zaman enerjilerinin bir aradlığında gösterilen bir faaliyetle önce zemin meydana geliyor... Uzun bir gelişim, uzun bir tezahürat süreci, zaman diliminden sonra onun üzerine hayat enerjisi dâhil oluyor... Zaman enerjisi, mekân enerjisi ve hayat enerjisi Dünya tatbikat sahasını meydana getiriyor...

"Enerjinin Dünya fizik planı ile birlikteliği, bir üst boyuttan bir alt boyuta burulma tarzındaki geçişler şeklindedir... Zira tatbikat sahaslarının zeminleri bu tarza uygundur..."

Yani tatbikat sahası, Dünya fizik plan sahası kaba seviyeli bir maddi yapı olduğu için, titreşimi çok kaba bir yapı olduğu için, çok süptil olan zaman enerjisinin onunla teması burularak meydana geliyor... Bu zemine uygun bir tarz olarak uygundur bu burulma...

"Kapalı devrenin icabı olan bu husus, planınızın dualite imkânını oluşturmuştur... Burulan enerji, illüzyonun baş müsebbibidir..."

"Kapalı devrenin icabı olan" geçen çalışmalarımızda hafıza ortamı diye çok ciddi bir ortamdan söz ettik... Hafıza ortamı... Bu enerji, yaradılış eylemini oluşturmak için, bu hafıza ortamı dediğimiz Dünya kapalı devre sistemine evvelde giriyor ve ebette çıkacak... İşte bizim

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

ebette çıkacak olduğumuz bu tezahürat okul sistemi, bizlerin sonsuzluk anlayışımıza uygun bir mesafe oluşturuyor... Aslında kapalı devre, bir saha, hafıza ortamı, bütün buradaki tatbikatların kaydedildiği bir ortam... Bunun adına bazı ifadelerde külli akaşa veya levh-i mahfuz deniyor... Böyle bir hafıza ortamı, kapalı devre... Bunun dışı ile bu hafıza ortamının ilişkisi Dünya tekâmül okulunun özelliği olarak kesik... Bu mânâda,

“Kapalı devrenin icabı olan bu husus planınızın dualite imkânını oluşturmuştur... Burulan enerji illüzyonun baş müsebbibidir...”

Bakınız, kapalı devrenin icabı olan bu husus dediği, bu enerji kapalı devreye girdiği noktada burulma başlıyor ve dualite başlıyor... Yani bizim dualiteden kurtulmamız veya dualitenin dışında bir realiteyi veya titreşim düzeyini idrak edip yaşayabilmemiz, kapalı devrenin içerisinde bulunan bizler için şimdilik sonsuz uzaktadır... Ve dolayısıyla, hafıza ortamı denilen bu ortam, bizim için sonsuzluk mertebesindeki uzaklıktır... Bu ortamdaki kaydolmuş bilgilerin hepsi, zaten dualitenin sonucu olarak oraya konmuş bilgilerdir... Burada, binlerce hatta milyonlarca yıldır Dünya’da yapılan tatbikatların sevgisinin bilgisi de var, sevgisizliğin bilgisi de var... Negatif kutup tatbikatlarının bütün birikimi de burada, pozitif de burada... Ve dolayısıyla bu sonsuzluk mertebesindeki bir

mesafede olan bu kapalı devre hafıza ortamı, dualitenin mevcut olduğu, hatta illüzyonun mevcut olduğu bir ortam... Bizim bunu aşmamız, sonsuz bir yolculuğun beklentisi içinde olmamız gereken bir durumdur... Dualiteden kurtulmak o kadar kolay değil, çünkü niye..? Zaman enerjisi buraya girdiği anda kapalı devrenin icabı olarak burulma meydana getiriyor...

“Burulan enerji, illüzyonun baş müsebbibidir...”

Burada şunu vurgulamam lazım, bu hafıza ortamının illüzyon ve dualitenin faaliyet gösterdiği bir ortam olduğunu söylerken, sanmayın ki, dünyada bizim karşılaştığımız, deneyim ve tatbikat yaptığımız kabalıkta bir illüzyon, kabalıkta bir dualite değil bu... Bu şu anda bizim illüzyonsuzluk ve teklük diye kabul edeceğimiz kadar ince bir illüzyon, ince bir dualite... Şu anda biz bu seviyeden baktığımızda Yaradan’ın teklüğü, birliği, dualitesizliği, illüzyonsuzluğu da diyebiliriz... Ama bu bilgiler ışığında burulma, şu noktada başlıyorsa ve burulan enerji illüzyonun baş müsebbibi ise, illüzyon çok ince, şu anda bizim hissedemeyeceğimiz algılayamayacağımız, illüzyon olarak göremeyeceğimiz ince bir seviyeden başlıyor... Dualite ile birlikte geliyor, Dünya’da, hayat içerisinde yaşadığımız karmaşalar ikilemler ve kandırmacalar, illüzyonlar şeklinde karşımıza çıkıyor...(Devam Edecek)

KENDİNİ BİLME – KENDİNİ TANIMA HAKKINDA (55)

Sn. Nurettin ERSOY’UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Böyle bir hayata, böyle akışkan ve böylesine varlığın tam plan ve programına uygun bir yaşama “Hakikatin gidişi” de denir... Yani o varlık hakikatin gidişine tam uyum sağlamaya başlamış bir varlıktır... Çünkü hakikat ve hakikate hizmet, her varlığın bu çeşitleme içerisinden aldığı taahhüdü bu fizik âlem içerisinde uygulamasıyla da tarif edilir... Böyle bir hale girmiş varlık hakikate hizmet etmektedir... O varlığın hakikatten aldığı paydır bu... Rölatif gerçeği, biri diğerine göre farklıdır ve çeşitlemeye tabidir fakat neticede hakikate hizmet eden bir gidiş böylesine bir gidiştir... Böylesine bir gidişte dürtüsüzlük vardır, ikazsızlık vardır... Yani kozmik düzenin dürtü ve ikazına gerek yoktur... Zaten onun tam bizden beklediğini biz realize ediyoruz demektir...

Şimdi konumuz olan davranış biçimi; enkarnasyonla getirdiğimiz bir özellik olarak bir enkarnasyon içinde en zor değiştirilebilen bir özelliktir... Yani bir varlığın bunu gerçekten değiştirmesi için çok ciddi dış uyaranlara ihtiyacı vardır... Kolay kolay değiştiremeyiz ve bu özellik ile varlık davranış biçimi ile hedefini, vazifesini yakalamada çok önemli bir araca sahiptir... Davranış biçimi ile! Tutumda dikkat ederseniz, gün içinde hatta kısa zaman dilimlerinde tutum değiştirmenin kolaylığından söz ettik... Bunu zaten biz de hayatta deneyimliyoruz... Şöyle bir tutum uymadı, hadi şöyle davranayım, bu adama az önce ben spiritüel bir tutumla yaklaştım ama bu adamı beğenmiyorum ben buna şimdi septik tutumla yaklaşayım biçimi oldukça zordur... Bazı durumlarda kinik olmak bazı durumlarda stoik olmak gün içerisinde

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

değiştirebileceğimiz hususlardır... Öğleden önce stoik olup da, kendini biraz sükûnete çekmiş, biraz içe dönmüş, kendini fazla ifade etmeyen bir tutum içinde olan bir varlık düşünün... Öğleden sonra öyle bir deneyim ile karşılaşır ki, orada kinik olmak yani her şeyin negatifini birinci derecede gündemde tutmak gibi ve akşamüzeri idealist olmak, pragmatist olmak gibi vs... Yani tutumlar değişir, çok pratiktir tutum değiştirmek ama davranış biçimini değiştirmek zordur... Bunu zaten davranış biçimi skalasını gördüğümüz zaman anlayacağız ki kolay kolay değişmiyor... Ama değiştirme hakkına her an sahibiz... Eğer hedefimizi yakalamaya ve vazifemizi geliştirmeye uygunsa, davranış biçimimizi değiştirmek kolay olmasa da yine varlık tarafından haktır... Böyle bir seçme özgürlüğü yasası bize verilmiştir...

Zaten, biz minimumla bu haldeyiz... Bundan emin olun... Mümkün olduğu kadar varlıklar, deneyimlerine en uygun minimum sahte kişiliklerin yollarını tıkayacağı bir enkarnasyon alanına enkarnasyon olurlar... Sahte kişiliklerin derhal çıkarılıp atılması gereken ve bizim asıl enkarnasyon deneyimlerimizi engelleyici olduğunu söylememize rağmen, ana kişilik özellikleri vardı hatırlıyorsanız bunlar tamamen sahte kişilik özellikleri, bunlar da bilhassa kozmos tarafından bize sunulan engeller, mâniolar vesilesi veya maksadı ile sunulmuş, bilhassa işimizi zorlaştırıcı özelliklerdir... Yani tabii ki istenmeyen durumlardır sahte kişilikler, hemen sırtımızdan atmamız gerekenlerdir ama bunların bize verilmesi de çok böyle gelişmiş güzel bir şanssızlık, tesadüflük, kötü kaderin oyunu falan da değildir... Bilhassa verilir...

Mesela, ana özelliklerin hepsi sahte kişiliklerden kaynaklanır... Pozitif de, negatif de! Bu ana özelliklerin hepsi bilhassa enkarnasyon olduğumuz alan tarafından bize sunulur ki, çok kolay meseleleri çözmeyelim, biraz uğraşalım, biraz varlığın gerçek iradelenmesinin, gerçek şuurlanmasının temininde böyle zorluğu aşması vardır... Yani ter alından akmadıkça bir idraklenme ve şuurlanma cehti kolay kolay bizi neticeye ulaştıramıyor... Yani bunlara diyebiliriz ki kasıtlı verilmiş zorlaştırıcı faktörler... Bunu nasıl alıyoruz? Biliyorsunuz bir Camel Trophy var, direnme, mukavemet yarışı... Buna

benzetebiliriz... Ben mantığımı burada bulabildim...

Mesela Camel Trophy'ye katılan yarışçılar var... Bizler hepimiz dünyaya Ruhsal âlemden birer Camel Trophy maksatlı, istekli indik... Şimdi bu adamlar yok, Afrika parkuru yok, Asya parkuru gibi devasa parkurlarla yarışıyorlar... Şimdi bu parkurlarda zaten varlığın seçimi Afrika parkuru daha zorsa onu, Asya daha zorsa onu, Amerika daha zorsa onu seçiyor... Seçenler de diyor ki; bu zor olan parkurda başarılı olmalıyım... Dolayısıyla böyle arzu ve istek ile seçilen bir parkurda bir de özellikle organizatörler özel tuzaklar hazırlıyorlar... Parkuru öyle bir seçiyorlar ki çok zor olması için bir de özellikle çukurlar kazıyorlar, göletler yapılıyor, doğaya ilave zorluklar katıştırılıyor ve bu varlıklar bu müşküllerin içerisinde kendilerini çekip çıkarıp hedefe varmak gibi bir maksat taşıyorlar...

Şimdi Camel Trophy'nin tam ortalık yerinde bir ekibin düşünün çamura batmış 'Ya kardeşim özellikle bu çukuru niye açtın bana? Bana düşmanlığın mı var? Bunu niye daha kolay asfalt bir parkurdan götürmüyorsun?' diyemez... Çünkü niye? Baştan ortaya konan maksat, niyet ve ona katılanların istekleri hep mukavemetlerini artırıcı ve tekrar tekrar kendilerini sınavı ve geliştirici bir maksat taşıyor... Onun için bu konuda "neden daha rahat olmuyor, özellikle zorlaştırıyor" ifadesi biraz beşeri yapımızın rahatı tercih etmesinden kaynaklanıyor... Maksat, rahat etmek değildir... Bir Arap atasözüdür bu... Dünya rahat yeri değildir... Camel Trophy asfaltta gitmek değildir gibi bir şey... Camel Trophy, rahat bir otobüs yolculuğu veyahut da bir lüks araba yolculuğu değildir... Jeep'inizle gideceksiniz ona göre donanımlar alacaksınız köprüler kuracaksınız ama daima hedef; şu kadar ay, gün, sonra şu hedefe ben başarıyla varmalıyım zihniyeti, maksadı, iradesi, şuuruyla daima mücadele edeceksiniz...

Böylesine bir yarış Dünya yaşamı olarak değerlendirirseniz, hiç de kolayın verilmemesi aslında en uygundur... Çünkü bir varlığın direncinin artırılması, elastikiyet ve uyum kapasitesinin geliştirilmesi ve dolayısıyla bu etkiler altında idraklenip şuurlanması mutlaka zorlukların karşısına çıkması ile mümkündür... Gerilim olmadan gelişim, tekâmül olmaz...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Yalnız burada, sahte kişiliklerin temsilcisi olan, sahte kişiliklerden dolayı edindiğimiz tek bir özellik var... Ana özellik... Hep olmaması gereken olarak bahsettik, pozitif de negatif bunun... Pozitif de bir yere kadar varlığın deneyimlediği ama bir an önce sırtından atması gereken, yüksek realite varlıklarının üzerinden atması gereken unsurlar...

Kendini yıkma dedik... Bu tamamen varlığın dünyaya enkarnasyon olduktan sonra, çeşitli koşullandırmalar sayesinde edindiği "Bir enerjiyi geri alma..." örtüsüdür... Kendini yıkma dedik, aç gözlülük dedik, yine dünyaya geldikten sonra vuku bulur, bunun pozitif iştahlılık ama negatif doymazlık, çok istenmeyen bir durum... Kendine değer vermeme, kibir... Dünyaya geldikten sonra oluşan bir vaka... Bunu pozitive çıkarın, gurur duyması gereken bir özellik pozitif bile, negatif berbat bir şey; kendini beğenmişlik... Bunlar, sadece ana özellik skalası dünyaya geldikten sonra edinilen istenmeyen bir durum... Fakat bu istenmeyen durumu dünyada kullanmamak mümkün değil... Niçin? Dünya okulunun madde kesafetinin gereği olan varlığın sürekli enerji kaybetmesi söz konusu... Bu enerji kaybediş esnasında varlık; asıl enerji alacağı kaynakla bağını, maddenin güdümünden dolayı sağlayamadığı için bu ana özelliklerle yataydan enerjiler edinmeye çalışır... Yani ne yapar? Şimdi siz benim enerjimi emebilirsiniz... Bu ana özellikler sayesinde mesela sabırsızlık ana özelliğine sahipsinizdir... Bunun negatifleriyle bana çok hoşgörüsüz ve sevgisiz davranabilirsiniz... Bu hoşgörüsüzlüğünüze ben enerjimi kaptırabilirim... Hoşgörüsüzlüğünüzle bana tehditkâr davranabilirsiniz, hoşgörüsüzlüğünüzle beni korkutabilirsiniz, hoşgörüsüzlüğünüzle bana mesafe draması uygulayabilirsiniz... Benim enerjimi emersiniz!

Bakınız; benim hiç bir ana özelliğe sahip olmayan biri olduğumu varsayalım... Diyelim ki doğduğumdan beri hiçbir ana özellik edinmedim... Olmaz böyle bir şey ama siz edinmişsiniz, geldiniz benden hoşgörüsüzlük negatif ana özelliği örtüsünü kullanarak enerjimi emdiniz... Şimdi benim çok gelişmiş bir inisiyasyon içerisinde çok gelişmiş bir varlık olarak ana kaynaktan çok büyük bir enerji alıp, sizi de besleyip kendime de o emdiğiniz enerjinin yerini ikame edici ana musluktan enerji almam lazım... Bu da nedir? Ruhsal âleme karşı

çok acık alışveriş yeteneği olan bir varlık... Ben de bunu beceremiyorum, ne yapıyorum? Siz benim enerjimi alınca hayatımı idame ettirmek için mutlaka içgüdüsel olarak bunu yapıyorum... Hemen ana özelliklerden birini devreye sokup "Kendini yıkma..." gibi bir ana özelliği, otomatik veya spontane olarak hemen kullanmaya başlıyorum... Amaç ne biliyor musunuz? Sizin hoşgörüsüzlük negatif ana özelliği ile benden emdiğiniz enerjiyi bende başkasına diyelim ki "Kendini yıkma...", "Kendini kurban görme...", "Mazlumluk..." ana özelliğine bürünerek hemen o enerjiyi başkasından almaya çalışırım veya sizden... Bu hep kullanılmış enerjinin, insanların yataydan birbirinden enerji emiş mekanizmalarıdır... Ana özellik böylesine istenmeyen, sonradan edinilen özellik enerjilerin telafi edilmesi maksadını taşıyan ve onun için kullanılan ana özelliklerdir... Ve bu sahte kişilikleri tarif eder... Enkarnasyon öncesi değil, enkarnasyon olduktan sonra çevrenin bize zorla kullandırdığı enerjilerdir...

Bakınız öyle bir topluluk düşünün ki enkarnasyon olmuş fakat hiçbir koşulunla asıl kişilik özelliklerini yitirmemiş yani sahte kişilik üretmemiş bir topluluk düşünün; çok zor, mümkün değil... İnanır mısınız, bu topluluğun ana özellikleri olan kendini yıkma, açgözlülük, kendine değer vermeme, kibir, mazlumluk, sabırsızlık, inatçılık gibi hiçbir ana özellik onlar tarafından kullanılmıyorsa... Ve o varlıklar bu sahte kişiliklere bürünmemenin avantajı ile sadece enkarnasyon ile getirdikleri kişilik özelliklerini kullanırlar... Ana özelliğin dışındaki tüm özellikleri kullanabilirler... Vazifelerini oldukça bilirler, dominant onu çıkarırlar, diğer vazifeleri onun adına kullanırlar... Hedeflerini bilirler... Gelişme midir? İşte tutumlarını bilirler... Bütün hepsini oldukça randımanlı kullanırlar... Hepsini kullanma hakkı, gelişmiş yani sahte kişilikten arınık, asıl benine yönelik yani gelişmiş bir varlığın; bütün tablonun tamamını kullanma hakkı vardır... Sahte kişilik olmadığı için bu tablonun nerelerini kullanır bu insan? Pozitiflerini! Negatifler onun için katiyetle uğranılan bir durak olmaz... Demek ki ana özellikleri pozitive etmiş pek kullanmıyor yani kendini yıkma gibi bir gereksinim duymuyor yani bunun negatif olan intihara teşebbüs falan hak getire... Açgözlülük dengeli, kontrollü, minimumda, kendine değer vermeme gibi, aşşağılık kompleksi dediğimiz (halk arasında

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

kullanılan) bunları kullanmayan ve kibir, kendini beğenme gibi bunun negatifini kullanmayan bir varlık diğer tüm örtülerin biliniz ki pozitifindedir... Negatifler sahte kişiliklerin mevcudiyetini gösterir... Sahte kişiliklerin mevcudiyeti de ana özelliklerin varlığını gösterir...

Duygu bedeninin duygusallık negatifinin aslında pozitif edilmiş, kontrol altına alınmış, hatta varlıktan tamamen uzaklaştırılmış hali... O varlık duygusuz değildir, duyguludur... Fakat duygusal yani kontrolsüz bir duygululuk değildir bu... İradenin hâkim olduğu asıl bedeninin hâkim olduğu bir duygululuktur ki, buna duygusallık diyemeyiz... Şimdi burada davranış biçimleri; ihtiyatlı, güçlü, çekingen, tutkulu, sebatkâr, saldırgan ve gözlemci gibi hayatımızın içinde hepimizin sık sık rastladığı hatta kendimiz üzerinde de rastladığı kişilik özellikleri... Ana özellikler yani enkamasyondan sonra edindiğimiz sahte kişilikle özdeş olan ana özellikler, sahte kişilik unsuru oldukları için, "Asıl Ben" in pozitif olduğu bir durumu bize yaşattıkları için varlık tarafından ana özelliklerin tespit edilmesi çok zordur hatta imkânsızdır... Bu çok önemli... Niye? Ana özelliklerin en büyük özelliği varlığın kendi tarafından asla teşhis edilemeyen, reddedilen fakat varlığın çevresi tarafından kendisine ihbar edilen özelliklerdir...

Ana özellik, istenmeyen, diğer özellikler yanında pozitif bile negatif olan ve bir an önce varlık tarafından kendinden uzaklaştırılmazsa diğer örtülerin, kişilik özelliklerinin örtülerinin teşhis edilemeyeceği, onları örten, teşhisini engelleyen bir örtü olduğu için en çok üzerinde durmamız gereken özelliktir ana özellik...

Kibirlik, kendine değer vermeme, kendini yıkma! Dolayısıyla madem bizim birinci düşmanımız, burada düşmanımız derken biraz dikkat çekmek için söylüyorum... Düşman olarak ele almayın onunla dostane ayrılmamız lazım... Ayrılmamız gereken kendimizden arındırmamız gereken bir özellik olduğu için ana özellik, sahte kişiliklerin özelliği olduğu için bunun teşhisinde varlık sahte kişiliklerden dolayı bir türlü samimi bir bakış yapamaz... Çünkü "asıl ben" yani onu tespit etmesi gereken, onu teşhis etmesi gereken onu fark etmesi gereken "ben" örtülü olduğu için bu işi beceremez... Bu işi beceremediği için varlık bunların mevcudiyetini kendine ispat edemez, teşhis edemez ve onları teşhis edemediği için de onlardan kurtulamaz... Demek ki bir ana özellik sadece varlığın diğer varlıklar tarafından uyarılması mecburiyetinde olan bir özelliktir... Yani biz ana özelliklerimizi çevremizin uyarılarıyla fark ederiz... Bu çok önemlidir...

Diğer kişilik özellikleri, ana özellikten arındırdıkça varlık kendisini kendi tarafından görülebilen, tespit edilebilen hatta arasında oynaşılabilen, gezilebilen bir özellikler dizisi olmasına rağmen ana özellik ancak başkaları tarafından uyarılırsa fark edilebilen bir özelliktir... Onun için lütfen çevremizdeki dostlarımızın bu konuda üzerimize hitaben ana özellikler hakkındaki bir ana özellik konusunda bir mesaj veriyorsa açık veya kapalı, mutlaka onun bizde mevcut olduğunu ve bizim bir ana özelliğimizi olduğunu ve bizim diğer kişilik özelliklerimizi engelleyip örtüğünü mânia teşkil ettiğini hemen anlamamız lazım...(Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ

☺ 21.GÜNLÜK REİKİ MEDİTASYONU

02-23.Temmuz.2008

Sevgili Reiki Dostları,

Sizlere bu satırları Reiki Huzur Vadisinden yazıyoruz. Yine bir rüya gerçekleşti ve biz 02 / Temmuz da 21 günlük geleneksel Reiki meditasyonumuzun dördüncüsünü başlattık. O kadar heyecan vericiydi ki 21 gün gece-gündüz Toros dağlarında Reiki sembolleri mantra şeklinde söylenerek yankılandı. 21 gün gece-gündüz hem kendimiz arındık aynı zamanda da

8

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

bütün insanlığa ve dünyamıza indirdiğimiz Reiki enerjisini yaydık. Yeryüzü şifa ile bolluk bereket ile koruma ile ve ışıkla doldu. Ve her sabah Mikao Usui' nin beş prensibini tekrarlayarak prensiplerin hayatımızdaki yerlerini derinleştirip bilincimizin ve kalbimizin hiç bilmediğimiz katmanlarına yolculuk yaptık. Kendimizi ve birbirimizi daha iyi görme fırsatı bulduk. Her seferinde Reiki bizi sevgide buluşturuyor ve daha çok yayılabilmemiz, paylaşabilmemiz için bize yardım ediyordu. Hiç bıkmadan usanmadan bütün iyi niyetimiz ve samimiyetimizle kanallık

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

ettiğimiz Reiki enerjisinin dünyamıza daha iyi topraklanabilmesi için elimizden gelenin hepsini ortaya koyduk. Bazı geceler iki saat, üç saat uyku ile meditasyonlarımızı sürdürdük.

Bugün 21. gün, Dünya’da sadece bizim grubumuz tarafından gerçekleştirilen bu ritüelin enerjisini, sevincini bütün insanlıkla paylaşmak istiyoruz. Eğer bu gece günbatımından sonra güneş doğana kadar iki mum ve bir tütsü yakarsanız ve Toros dağlarının göbeğinde ormanların içinde bir grup insanın 21 günlük dualarının neticesi olarak sabaha kadar yapacakları barış, sevgi, şifa, koruma, bolluk bereket yakarışı içinde olacaklarını düşünürseniz bizimle birlikte olacaksınız demektir. Bütün sevgimizle birlik özlemimizle bizler elli kişilik bir grup olarak, her ne kadar meditasyon odamız küçük olsa da, hepimizi içine alacak kadar büyük olan kalplerimize sizleri bekliyoruz. 23 / Temmuz / 2008 sabahı meditasyonumuz günün ışıkları ile birlikte terasımızda yapılacak olan birlik meditasyonu ile bitecektir. Enerjinin insanlığa yayılacağı o anı lütfen kaçırmayın. Mesafe hiç önemli değil düşünmeniz yeterli...

Bugün bize verilen tüm nimetlere şükrediyoruz...

Bugün hiçbir şey için endişe etmiyoruz...

Bugün hiçbir şeye öfkelenmiyoruz...

Bugün dürüstüz...

Bu gün herkese ve her şeye karşı saygılı ve naziziz...

“Olmuş olanın idraki, Olmakta olanın farkındalığı, Olacak olanın teslimiyetle her

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.

şey kabulümüz...” diyor ve duamızı vakfımızın sloganı olan

“Yolumuz sevgi, Işığımız Bilgi, Hedefimiz Vazife...”

Cümlesiyle bitiriyoruz...

☺ MU ÇALIŞMASI

26-31.Temmuz.2008

Sevgili dostlar, yukarıda gördüğünüz bu grup 5 gün süreyle yeryüzüne en yüksek barışı, sevgiyi ve huzuru demirlemek üzere ve Mu döneminde neler olduğunu anlayarak bugüne, o dönemin bilgilerine kanal olmak üzere gerçekten de inanılmaz bir performans gösterdi. Ve çalışmanın sonunda Altın Çağın İnsanı nasıl olmalı adı altında bir de rapor hazırladı. Bu büyülü zaman içerisinde insan olmak yolunda daha ne kadar yol kat etmemiz gerektiğini anladık ve bu yoldan çıkmamak için sürekli uyanık kalmanın önemini anlamış olduk. Dileğimiz bu çalışmaya İstanbul’da devam edebilmek... Sevgi hocamıza grup olarak en içten teşekkürlerimizi sunuyoruz...